

3. Protož budou jako oblak ranni a jako rosa jitrni, kteráž odchází, jako plevy * vichřici zachvácené z humna, a jako dým z komínu. *^{11.11.14}

4. Ješto * já jsem Hospodin Bůh tvůj od výjiti z země Egyptské, a Boha kromě mne nepoznal jsi, aniž jest o jiný vysvoboditel kromě mne. *^{11.11.20.2. 01.2.48.11}

5. Jáť * jsem té poznal na poušti v zemi velmi vyprahlé

6. Dobré * pastvy měvše, nasyceni jsou, ale když se nasýtí, pozdvihlo se srdce jejich, protož zapomenuli na mne. *^{11.11.20.16.16}

7. Pročež budu jim * jako lítý lev, jako pardus vedlé cesty číhati budu. *^{11.11.14}

8. Potkám se s nimi jako nedvěd osirelý, a rozírhám všecko srdce jejich, a sežeru je tam jako lev, jako zvětš divoká roztřující je.

9. Z * tebeť jest zhoubu tvá, ó Izraeli, ješto ve mně všecka pomoc tvá. *^{11.11.3.9. Jer.2.17}

10. Kdež jest král tvůj? Kdež jest? Nechť tě zachová ve všech městech tvých. Aneb soudcové tvoji, o nichž jsi řekl: Dejť mi krále a knížata? *^{11.11.3.9.5.6}

11. Dal * jsem tobě krále v hněvě svém, a odjal jsem v prchlivosti své. *^{11.11.10.17.18}

12. Svázánaf jest nepravost Efraimova, schován jest hřích jeho.

13. Bolesti rodičky přijdou na něj; jest syn nemoudrý, sic jinak nezůstával by tak dlouho v životě matky.

14. Z ruky hrobu vyplatím je, od smrti vykoupím je; budu zhoubejm tvým, ó smrť, budu zkažením tvým, ó hrobe, zelení skryto bude od očí mých.

15. Nebo on mezi bratřími ovoce poneše, ač prv přijde vítvýchodní, vítv Hospodinův od pouště vstupující, a vysuší studnice jeho, osuší i vrchoviště jeho; o-

ho, osuší i vrchoviště jeho; o-

nenno rozchvátá poklad všech nejdražších klénotů

16. Zpuštěna bude Samarí, proto že se protivila Bohu svému; od mnece padnou, ditky jejich zrozrážiny budou, a téhotné ženy je- rážij zroztínány.

KAPITOLA 14.

Nápomenní ku pokání, 9. a k vyrozumění vání i ostýchání knihy prorocetví tohoto.

Obráziť se, ó Izraeli, cele k Hospodinu Bohu svému, nebo jsi padl příčinou nepravosti své.

2. Vezměte s sebou slova, a obraťte se k Hospodinu, a recite, jemu: Sejmi všelikou nepravost, a dej to, což dobrého jest, a budemeť se odplaceti volky rtů našich.

3. Assurť nemůže zachováti nás, na koních nepojedeme, aniž dleme více dílu rukou našich: Bůh náš; nebo v tobě smilování našleží sirotek.

4. Uzdravim odvrácení jejich, budu je milovati dobrovolně; nebo odvrácen bude hněv můj od nich.

5. Budu jako rosa Izraelovi, kvetne jako lilium, a hluboce vpusťi kořeny své jako Libánc.

6. Rozloží se ratolestky jeho, a bude jako oliva okrasa jeho, a vinné jeho jako Libánská.

7. Ti, kteříž by seděl pod stínem jeho, navrátí se, oživou jako obilé, a pučti se budou jako kmen vinný, jehož památka bude jako vina Libánského.

8. Efraine, což jest mi již do modli? Já vyslycháti, a patřiti budu na tě; já jsem jako jedle zeleňující se, ze mnef ovoce tvé jest.

9. Kdo * jest moudrý, porozuměj těmto věcem, a rozumný ponej je; nebo o přímé jsou cesty Hospodinovy, a spravedliví chodíť budou po nich, přestupníci pak ** na nich padnou. *^{11.12.8.14}

10. *^{11.12.8.14}

PROROCETVÍ JOELE PROROKA.

KAPITOLA 1.

Předloženi lidu Judakému Božích pokut, 6. probruzení ku pokání, 18. i způsob jeho.

Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Joellovi synu Petuelovu:

2. Slyšite to starší, a pozorujte potomní.

4. Co pozůstalo po housenkách, snědly kobylky, a co pozůstalo po kobylkách, snědli brouci, co pak pozůstalo po broucích, dojedli chroustové.

5. Prociťte opilci, a plaťte a kvělte všickni, kteříž pijíte víno, proto že odtržen jest most od list vaších.

6. Nebo přitáhl do země mé národ silný a nesčíslný, jehož zubové zubové lva, a střeňovní zubové jeho lvovi.

7. Přivedl vinné kmemy mé v pustinu, a fíkoví mé na zkázru; docela obnažil je a zporázel, zbeřely ratolesti jejich.

8. Kvěť jako mladice přepásaná žíní pro muže mladosti své.

9. Odjata jest suchá i mokrá oběť z domu Hospodinova, kvílí kněží, služebníci Hospodinovi.

10. Zpusťlo * pole, kvílí země, proto že pohubeno obilé, vyschlí měst, olej zhybnul. *^{Amos.1.2}

11. Slydji se oráčti, kvílí vinaři z přičiny písenice a ječmene: ne- do zhybnula žen polni.

12. Vinný kmen usechl, a fík usavadl, strom zrnatých jablěk, léž i palma i jablón, všecko dříví polní poschlo, a že odňato potěšení od synů lidských.

13. Přepaste se a kvělte, ó kněží, upějte prisluhující oliaři, vejďte a léhejte i v noci v žitních, služebníci Boha mého. Ne- bo * nevnaší se do domu Boha vašeho suché ani mokré oběti. *^{11.9}

14. Uložte * pust, svoltejte shromáždění, shromažďte starší i všecky obyvatele země do domu Hospodina Boha vašeho, a volejte k Hospodinu: *^{11.2.15.11.11.20.30.3}

15. Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův, a jako poplání od Všemohoucího přichází.

16. Ano před očima našima pokrm odjat jest, z domu Boha našeho veselí a písní.

17. Vyhynulo simé pod hrudami svými, zpusťlo stodoly, zbořeny jsou obilnice; nebo vyschlo obilé.

18. Ať, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotu, proto že nemají žádné pastvy, ano i stáda bravů hynou.

19. K toběť, ó Hospodine, volám; nebo onen sezral pastviska dříví polní.

20. Také i zvět polní všecka

12. kú pokání vzbuzuje, 18. a jak se k kajicím ukázati chce, oznamuje.

KAPITOLA 2.

Předloženi strašlivých pokut svých Bůh Izraeli, 18. a jak se k kajicím ukázati chce, oznamuje.

Trubte * trubou na Sionu, a křičte na hoře svatě mé, necht se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází o den Hospodinův, nebo blízký jest, *^{11.15.0k.1.15}

2. Den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záte jitr- ni rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od věku, aniž po něm kdy bude až do let národů i pro- národů.

3. Před tváří jeho oheň zžiráti bude, a za nim plamen plápo- latí; před nim země tato jako zahrada Eden, ale po něm bude poušť přehrozná, a aniž bude, což by ušlo před nim.

4. Způsob jeho bude jako způ- sob koni, a jako jízdní, tak po- běhnou.

5. Jako s hřmotem vozů po vrších hor skákati budou, jako hluk plamene ohně zžirajícího stružiče, jako lid silný zšikovany k bitvě.

6. Tváří jeho zástí se budou lidé, všecky tváře zernají jako hrnec.

7. Jako rekové poběhnou, jako muži váleční vsťoupí na zed, a jeden každý cestou svou půjde, aniž se uctví z stezek svých.

8. Jeden druhého nebude tla- čiti, každý silnici svou půjde, a byť i na meč upadli, nebudou raněni.

9. Po městě tákati budou, po zdech běhati, na domy vstupova- vatí, a * okny polezou jako zio- děj. *^{11.9.21}

10. Před tváří jeho třásti se bude země, pohnou se nebesa, slunce i měsíc se zatmí, a hvěz- dy potralí blesk svůj.

11. Hospodin pak sám vydá hlas svůj před vojskem svým, proto že velmi veliký bude tábor jeho. Proto že silný ten, kdož vykoná slovo jeho. (Nebo * veliký bude den Hospodinův a hrozny ná- ramně), i kdož jej bude moci sněsti? *^{11.9.26.7. Amos.5.18}

12. A protož ještě nyní dť Hos-

